

מ"ת (פתח תקווה) 49148-08-16 - מדינת ישראל נ' ע' ח'

מ"ת (פתח-תקווה) 49148-08-16 - מדינת ישראל נ' ע' ח' שלום פתח-תקווה

מ"ת (פתח-תקווה) 49148-08-16

מדינת ישראל

נגד

ע' ח' (עציר)

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[10.10.2016]

כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע

החלטה

המשיב הואשם בעבירה של פגיעה כשהעברין מזוין, וזאת בכך שדקר את אחיו הצעיר (להלן: המתלונן) במהלך מריבה, לאחר שרדף אחריו, באמצעות חפץ חד וגרם לו חתך מדמם באמה השמאלית ופגיעה בעצב האולנרי ביד שמאל. עקב כך נאלץ המתלונן לעבור ניתוח בהרדמה מלאה לצורך תפירת העצב האולנרי, אושפז בבית חולים למשך יומיים ושוחרר כשידו בסד גבס מלא.

בית המשפט שדן בראיות לכאורה (כב' השופט פרייז) קבע כי קיימות ראיות לכאורה, וכי מדובר במעשה עבירה חמור ומסוכן, המלמד על מסוכנות ברורה הנובעת מן המשיב, כך שקיימת עילת מעצר. עם זאת, קבע כב' השופט פרייז כי קשה לומר כי מדובר במסוכנות לכלל הציבור ואין להתעלם מהיחסים הטעונים, לאורך זמן, בין המשיב לבין המתלונן. לפיכך קבע כי נראה שהמשיב מסוכן למתלונן בלבד, אם כי ברמה גבוהה. בד בבד, ציין בית המשפט כי יש לקחת בחשבון את עברו האלים של המשיב, המתבטא במספר הרשעות, לרבות כזו שגררה מאסר מותנה של חמישה חודשים התלוי נגדו, שלא הרתיע אותו מלבצע לכאורה את המיוחס לו.

לאור רמת המסוכנות מחד גיסא, והיותה אינדיבידואלית מאידך גיסא, קבע כב' השופט פרייז כי כל חלופת מעצר יש לבחון בסיוע תסקיר שירות המבחן. כן הופנה המשיב לחוות דעת פסיכיאטרית לבדיקת מצבו הנפשי, לאור אינדיקציות שעלו מחומר החקירה.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהתקבלה עולה כי המשיב אינו סובל ממחלת נפש, הגם שיתכן כי היה תחת השפעת חומרים פסיכואקטיביים בעת ביצוע העבירה. לאחר שנסקרו תולדותיו נכתב, כי מדובר בצעיר בן 21 אשר אובחן בילדותו כבעל הפרעת קשב וריכוז, הינו בעל הפרעת אישיות אנטיסוציאלית מובהקת ושימוש רחב היקף בסמים אסורים, נטיה לפגיעה עצמית ואף נסיון אובדני לפני מספר שנים. אין עדות למצב פסיכוי או אפקטיבי מג'ורי, ושיפוטו הקליני שמור.

מתסקיר המעצר עולה כי המשיב מוכר לשירות המבחן מחקירת מעצר קודמת ומהכנת תסקיר לעונש בתיק אלימות משנת 2014.

בתסקיר צוין כי אבי המשפחה נפטר וכי אמם של המשיב והמתלונן, שעובדת בעיריה והינה אם מסורה, חסרת אונים להתמודד עם הבעיות של שני בניה, ששניהם מכורים לסמים ומגלים התנהגות אלימה ופורצת גבולות. המשיב תואר כנער שמגיל צעיר היה מעורב בהתנהגות אלימה, חיבור לחברה שולית, התפרצויות זעם וקשיים בלימודים. הופנה לטיפול פסיכיאטרי במרפאת נוער על רקע עבירת אלימות קשה בשנת 2009, אך התקשה להתמיד בקשר טיפולי. לא גויס לצה"ל עקב אי התאמה. לחובתו שלושה רישומים, אחד מהם עם הרשעה, בעבירות אלימות מהשנים 2010, 2012 ו-2015. בתיק האחרון, בו נשפט כבגיר, הוטלו עליו 16 חודשי מאסר בפועל בגין צירוף תיקים בעבירות של תקיפה חבלנית, תקיפה סתם, נסיון לתקיפת עובד ציבור והחזקת סכין. יצוין כי בתיק העיקרי היה מדובר, בין היתר, בחיתוך ידו של המתלונן בסכין גילוח ששלף המשיב מפיו, עקב ויכוח אקראי בגן ציבורי.

המשיב מסר כי אינו יכול להשתלב במסגרות וממועד שחרורו מהמאסר לפני כשנה לא עבד, למעט תקופה קצרה. התייחס לאירוע באופן קונקרטי כשלתפיסתו הוא היה הקרבן ולא הפוגע, מאחר שאחיו מכור ל"ניס גיא" ועקב התמכרותו מתנהג באופן פוגעני כלפי האם, דבר שגרם לו להגן על האם, וזה הרקע לתקיפה. המשיב טען כי הוא עצמו אינו סובל עוד מהתקפי זעם כבעבר. מאחר ששירות המבחן הכיר את המשיב כמי שמגיל צעיר השתמש בכל סוגי הסמים וכן באלכוהול, נבחנה עם המשיבה גם בעבר וגם בעיתוי הנוכחי האפשרות של שילוב בקהילה טיפולית לגמילה מסמים. המשיב אישר את השימוש התדיר שעושה בגראס ובסם ממריץ מסוג קריסטל אך לדבריו השימוש שלו מבוקר ואינו רואה עצמו כמכור. המשיב אינו מביע רצון להגמל מתלונתו בסמים אלה, בהם משתמש כעשר שנים (!) ולהערכת שירות המבחן הסמים משמשים את המשיב כדרך להתמודד עם קשייו, דחפיו ועוצמת התוקפנות שלו כלפי עצמו ואחרים. נקבע כי על רקע דחפים אלה המשיב אינו מתאים להשתלב בקהילה טיפולית שהינה בעלת כללים דרשניים וקשייו בשליטה עצמית עשויים לגרום נזק לעצמו ולאחרים בקהילה. קל וחומר, כשהמשיב עצמו אינו מגלה מוטיבציה להגמל מתלונתו בסמים.

לפיכך, נבחנה רק חלופת מעצר בבית אמו ובפיקוחה, כאשר נטען כי המתלונן הורחק ע"י האם מהבית נוכח התנהגותו האלימה כלפיה, והיא אף הוציאה צו הרחקה נגדו. האם גילתה יחס מצמצם ומפחית חומרה למצבו ההתמכרותי של המשיב ולבעיות אלימות שלו, והתמקדה בתיאור המתלונן כגורם הבעייתי והמשיב כמי שהגן עליה. כמו כן, עולה מהתסקיר כי האם אינה יכולה לשמש כחלופת מעצר הרמטית עקב כך שהיא עובדת בעיריה משמונה עד ארבע וחצי. להערכת שירות המבחן, האם לא תוכל להיות עירנית ולזהות מצבי סיכון כשיתעוררו. בדיון הציע הסניגור לחזק את החלופה המוצעת ע"י איזוק אלקטרוני. ברם, משהוכח כי המשיב נתון לדחפים אלימים בלתי נשלטים, העשויים להיות מוחמרים עקב שימוש בחומרים פסיכואקטיביים או על ידי מצב של חסך בסם, אין באיזוק לבדו כדי להוות מענה מספיק למסוכנות כלפי המתלונן, ואף כלפי אחרים העלולים להקלע לסביבתו של המשיב בעידנא דריתחא, בהעדר פיקוח אנושי מהימן וסמכותי שיתריע וידווח מיידית בעת התנהגות פורצת גבול. בנוסף לכך, לנוכח גילו הצעיר של המתלונן והעובדה כי מדובר ביחסי אם ובן, אין לשלול את האפשרות כי המתלונן יחזור להתגורר בבית האם תוך זמן קצר, בעוד שהליכי המשפט עשויים להיות ממושכים.

גם המשיב מצטייר מהתסקיר כמי שלא ניתן לתת בו אמון, מאחר שהוא מתקשה לשלוט בדחפיו האלימים, מכור לסמים שלא ברור איך יוכל להשיגם אם יהיה במעצר בית, אינו מגלה תובנה לחומרת מעשהו ואינו מקבל מרות וגבולות.

לפיכך איני רואה את החלופה המוצעת כמאיינת את מסוכנות המשיב. על כן אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים. ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.